

Vallevan

Valravn

Vallevan hann siglur so seint á kvødi
Tá situr moy og vakir yvir eldi

Hoyr kára moy havt eg vil spyrja teg
Hvussu nórgvir eru tað ið hava biðla fyri tær?

Prins Tór útli i norðuri hann kenndir tú vist
Men Vallevan hann situr í mínum hjarta so fast

Vallevan Vallevan ja hann siglur árla

Hoy kára moy hvat eg ynski av tær
Eitt strekki av vegnum kanst tú fylgja mær

Mín moy tú kemur ei aftur til títt móðurland
Fyrren tú hevur son sum kann føra títt skip

Komi eg ei aftur til mítt móðurland
Sog goym ei fyri mær títt rærra navn

Eg nú mítt navn tær eg siga kann
Mínir bátsmenn kalla meg Vallevan

Vallevan tók hana í sín favn
Gav henni gullring og drotninganavn